

4953 3die Beh. af Finantslovs. f. Finantsaaret fra 1ste April 1870 til 31te Marts 1871.

4954

midlerne, som de behøvede, 3, 4 à 5 Mile borte.

N. Hansen: Som det vil erindres, forelaa der forrige Aar fra forskjellige Udvalgsmedlemmer et Forslag, som gik ud paa at nægte Statens Tilskud til Borgervæbningen her i Kjøbenhavn. Jeg deeltog ikke dengang i at stille dette Forslag og modsatte mig det ved Afstemningen, men da min Stilling nu iaar er den modsatte, maa det maaskee være mig tilladt kortelig at begrunde denne Forandring. Den berøer for det Første paa, at den høitærede Minister i forrige Sæssion udtalte, at han i denne Sæssion vilde forelægge et Lovforslag, som ordnede dette Forhold, og da jeg dernæst hører til dem, der meget nødig gaae til paa Finantsloven at nægte nogen Sum for dergjennem at bringe Ophøret af en eller anden bestaaende Foranstaltning tilveie, saa maatte jeg af disse to Grunde dengang modsætte mig Forslaget. Ved anden Behandling af Finantsloven var jeg med til at stille Forslag om, at den hele Sum skulde udgaae, og Grunden dertil var den, at det Forslag, der var fremkommet fra den høitærede Minister, ikke tilfredsstillede min Formening om dette Forholds Ordning, og at der fra Udvalgets Side dengang ikke forelaa Noget, hvorpaa man kunde begrunde dets Formening om Sagen. Dette Forslag blev imidlertid forkastet, og vi have nu tilladt os at stille Forslag om at bevilge Penge for et Dvartal, saaledes at der i det mellemliggende Tidrum kunde skee en Afvikling af dette Forhold. Nu har den høitærede Minister i den Forhandling, der for faa Dage siden fandt Sted om Borgervæbningen, erklæret, at hvis man ikke vilde gaae ind paa Forslaget, saaledes som han vilde have det, vilde Borgervæbningen vedblive at bestaae, og idag har han erklæret, at Regjerinden ikke vilde modtage en Finantslov, paa hvilken en Sum som den, der er opført til Borgervæbningen, var nægtet. Naar man sammenholder disse to Udtalelser af den

høitærede Sultitsminister, fremgaaer det deraf klart og tydeligt, at han fra begge Standpunkter vil forsøge at tvinge Rigsdagen i en Retning, som efter min Formening ikke er den rette, og jeg erklærer derfor, at jeg uagtet den høitærede Ministers Udtalelser ikke alene selv vil stemme for Forslaget under Nr. 16, men ogsaa vil anbefale Andre at stemme derfor, saa at vi endelig engang kunne komme til at vise, at Borgervæbningen er en Institution, hvortil Staten ikke bør yde nogenjombest Understøttelse udover den, der allerede tidligere er ydet, og som jo ligger i de Capitaler, der ere opsamlede.

Chr. Pedersen: Jeg vil kun tillade mig nogle korte Bemærkninger med Hensyn til Forslaget under Nr. 16. Det er under de tidligere Behandlinger stærkt fremhævet, at Kjøbenhavns Forsvar var af allerstørste Betydning, ikke alene for Byen, men for hele Staten, og derom troer jeg, at vi Alle ere enige; men vi ere ikke enige om Maaden, hvorpaa dette Forsvar skal udføres, der er det Uenigheden træder frem. Jeg har den Opfattelse af Sagen, at man ikke bør dele vort lille Forsvar, men at man skal sørge for, at den øverste Ledelse, naar Ulykken staaer for Døren, og det kommer an paa at yde Forsvar, er lagt uindskrænket i den øverste Krigsbestyrelses Haand, saa at det overlades til den at afgjøre, hvor Forsvaret skal bruges. Men det er da naturligt, at, naar det er særligt Hovedstaden, der er i Fare, vil Forsvaret ogsaa blive brugt der, hvorimod jeg troer, at det vil være uheldigt, at enten en større eller mindre Deel af vort Forsvar staaer under locale Autoriteter, og det er netop derfor, at jeg vil stemme for Forslaget under Nr. 16. Jeg vil ikke stemme derfor af Sparommelighedshensyn, men fordi jeg finder det heldigt, naar Ulykken staaer for Døren, at ikke andre Autoriteter end den øverste Krigsbestyrelse have uindskrænket Myndighed til at disponere over vor Styrke, over det, vi have til vort Forsvar.